

Arrest

**nr. 88 162 van 25 september 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 15 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DOUTREPONT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen België binnen op 2 februari 2012 en diende de volgende dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 20 april 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, welke dezelfde dag per aangetekend schrijven naar verzoeker werd gestuurd.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Indische nationaliteit te beschikken, moslim te zijn en afkomstig te zijn van de stad Mumbai. U bent homoseksueel maar hield dit voor uw familie en omgeving verborgen. U had twee maal een relatie met een andere man. Toen u India verliet, was u vrijgezel. U werkte in de zaak van uw vader. Omdat de zaken niet goed liepen, leende uw vader geld van de bank en van zijn rijke vriend S.(...) K.(...) .Na drie maanden vroeg S.(...) K.(...) zijn geld terug maar uw vader kon hem niet terugbetalen. S.(...) K.(...) stelde als oplossing voor dat u met zijn dochter Fatima zou trouwen zonder bruidschat. Uw vader gebod u naar S.(...) K.(...) te gaan om het meisje te bezoeken. Jullie gingen soms naar het park en soms aten jullie bij elkaar thuis. Omdat een relatie voor u niet ging, moest u aan uw familie vertellen dat u homoseksueel was. U deed dit twee à drie maanden voor u naar België vertrok. Uw familie reageerde heel negatief: ze vervloekten u, zeiden u dat u de familie te schande bracht en dat u in naam van de religie moest sterven. Ze sloegen u en mishandelden u met brandende sigaretten. U kreeg ook slagen van S.(...) K.(...). U probeerde bij de politie van uw wijk klacht tegen hem in te dienen maar die weigerde u te helpen omdat S.(...) K.(...) rijk en machtig is. De politie bracht S.(...) K.(...) op de hoogte van uw klacht. S.(...) K.(...) zei tegen uw vader dat hij u ging doden. U werd in de buurt uitgelachen omwille van uw homoseksualiteit. Kort voor uw vertrek sloot uw familie u een vijftal dagen op in een donkere kamer. U kreeg er geen eten en werd nog meer geslagen. U kon het niet meer aan, sloeg het raam stuk en ontsnapte. U ging bij een vriend in dezelfde wijk in Mumbai hulp zoeken. Hij raadde u aan het land te verlaten omdat u anders zou sterven van de slagen.

Op 30/01/2012 verliet u India per vliegtuig. U vloog naar Spanje en vervolgens spoorde u verder naar België waar u op 02/02/2012 aankwam. De volgende dag vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: een rijbewijs, een reclamefolder voor homoseksuele gelegenheden met kaart van Brussel, een uitgeprinte kalender van homoseksuele bijeenkomsten in Brussel voor de maanden februari tot maart 2012, een psychologisch attest, een medisch attest, een kopie van een medisch attest, kopieën van vier medische voorschriften en een aanvraag voor een medische expertise.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS wordt vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan het feit dat u omwille van uw homoseksuele geaardheid wordt belaagd door uw familie en door S.(...) K.(...) en dit om volgende redenen. In India hebt u amper stappen gezet om te zien wat u aan uw problemen kon doen. U verklaarde dat u naar de politie van uw wijk ging om klacht neer te leggen tegen S.(...) K.(...) en dat de politie weigerde uw klacht te noteren omdat S.(...) K.(...) rijk en machtig is (vragenlijst p. 3, CGVS pp. 8-9). Behalve proberen de hulp te zoeken van de politie van uw wijk, waar ook S.(...) K.(...) woont, hebt u geen andere stappen gezet. U bent niet naar de hogere autoriteiten geweest. Uw verklaring daarvoor dat het zinloos is en dat niemand u zal helpen omwille van de relaties van S.(...) K.(...) is niet afdoende. U hebt het immers niet geprobeerd. Bovendien kon u amper iets vertellen over S.(...) K.(...) en zijn machtspositie. U verklaarde dat hij rijk is, veel winkels en huizen heeft en geld leent en politieke contacten heeft. Meer kon u niet over hem en zijn machtspositie vertellen. U hebt zich daar ook nooit verder over geïnformeerd. U hebt ook geen advocaat gecontacteerd om te zien wat u aan uw problemen kon doen. Evenmin contacteerde u een rechtsbijstandsorganisatie, mensenrechtenorganisatie, ngo of andere hulporganisatie. Uw verklaring hiervoor dat niemand u zou helpen is niet afdoende. U hebt het immers niet geprobeerd. Evenmin hebt u contact gezocht met organisaties die homoseksuelen in India bijstaan. Daar naar gevraagd, verklaarde u dat u met één persoon van zo'n organisatie in uw gebied contact zocht en hij zou hebben verklaard dat ze niets konden doen. U kon echter de naam van de organisatie niet opgeven en bovendien had u voordien verklaard dat u niets kon doen omdat het te moeilijk was (CGVS pp. 8-9). Het feit dat u deze stappen niet hebt gezet alvorens uw land van herkomst te verlaten ondermijnt in grote mate de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven.

Verder wordt er gewezen op het intra-familiale en lokale karakter van uw problemen. U kon als volwassen man immers de ouderlijke woning verlaten en u elders in Mumbai vestigen of ergens anders in India gaan wonen. Dat u ook dit niet hebt geprobeerd alvorens uw land van herkomst te ontvluchten, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven.

Ook zijn uw opeenvolgende verklaringen over uw reisweg niet consistent. Bij de Dienst Vreemdelingzaken (DVZ) verklaarde u dat u van Mumbai naar Barcelona in Spanje vloog (punt 35).

Voor het CGVS (p. 5) kon u echter niet aangeven naar waar in Spanje u vloog. Het is ook niet geloofwaardig dat u amper op de hoogte bent van de persoonsgegevens vermeld in het paspoort waarmee u reisde. U verklaarde dat u met een blauw paspoort reisde waarvan u dacht dat het Indisch was. U wist echter niet welke naam, geboortedatum of –plaats er in het paspoort stond vermeld. Gezien de reële kans op persoonlijk controle tijdens de reis en tijdens het inreizen van de Schengen-zone is het niet aannemelijk dat u van deze gegevens niet beter op de hoogte bent of dat de smokkelaar u daarvan niet beter op de hoogte heeft gesteld. Dit laat het CGVS dan ook toe op een gereede wijze te vermoeden dat u met uw persoonlijke, legale documenten bent gereisd en dat u die documenten voor de Belgische autoriteiten achterhoudt. Deze zaken ondermijnen uw algemene ongeloofwaardigheid en doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven.

Tot slot wordt opgemerkt dat, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, homoseksualiteit sinds een uitspraak van het Hooggerechtshof van Delhi in 2009, dat een bindende werking heeft voor heel India, niet langer vervolgbaar is en dat veroordelingen onder de betreffendesectie 3777 van de Indische strafwet voordien ook heel zeldzaam waren. De Indische overheid heeft verder in februari dit jaar haar aanvaarding van de uitspraak van het Hooggerechtshof duidelijk gemaakt. Verder blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat Mumbai de minst vijandige omgeving kent voor homoseksuelen en de LGBT-gemeenschap in het algemeen.

Wat betreft uw medische problemen op zich dient u voor de beoordeling ervan zich te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De documenten die u neerlegt zijn niet van dien aard dat ze appreciatie van uw asielrelaas door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in de positieve zin kunnen ombuigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. Uw rijbewijs vormt een begin van bewijs van uw identiteit en nationaliteit die niet door het CGVS worden betwist. De reclamefolder voor homoseksuele gelegenheden met kaart van Brussel en de uitgeprinte kalender met homoseksuele bijeenkomsten zijn wat ze zijn en staven op geen enkele manier uw relaas. De medische attesten werpen geen ander licht op de bovenstaande inschatting van uw asielmotieven. Ze zijn opgesteld dooreen huisarts, algemeen van aard en doen geen enkele uitspraak over een eventuele diagnose of pathologie. Het attest van Dr. Isabelle Moureaux stelt uw littekens vast maar doet geen andere uitspraak over de oorzaak van deze littekens dan dat ze overeenstemmen met mishandelingen die u verklaart te hebben ondergaan. Het attest doet ook geen uitspraak over wanneer u deze verwondingen hebt opgelopen. Een medisch attest is geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u de verwondingen hebt opgelopen. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke en/of mentale gezondheidstoestand van zijn patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Hetzelfde kan gezegd worden van de brief van uw advocaat, dd. 10/04/2012, met medisch attest over uw plaatsing op een wachtlijst voor een medisch- psychologisch onderzoek. Het mogelijke resultaat dat pas eind juni 2012 verwacht zou kunnen worden, kan ook enkel gebaseerd zijn op vermoedens over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Het psychologisch attest werpt evenmin een ander licht op de inschatting van uw asielmotieven. Spijts de inhoud van het attest wordt vastgesteld dat u op een autonome, functionele en voldoende adequate wijze uw asielmotieven kon uiteen zetten. Het attest is verder gebaseerd op uw verklaringen, vermeldt geen oorzaak van uw psychologische problemen, doet geen uitspraak van de omstandigheden waarin u een eventueel psychisch trauma hebt opgelopen en vermeldt niet hoeveel consultaties u had. Bovendien mag worden verwezen naar de algemeenheid van dit attest dat geen enkele uitspraak doet over een eventuele diagnose of pathologie. De kopieën van de medische voorschriften vormen een begin van bewijs dat u deze medicijnen bent voorgeschreven maar staven op geen enkele manier uw asielmotieven. Bovendien hebt u sinds deze aanvraag al twee consultaties meteen huisarts en één met een psycholoog gehad waarvan de bevindingen boven werden besproken.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt vast dat u er niet in bent geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967, van de artikelen 48/3, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoeker betoogt dat niet alle elementen van het dossier werden onderzocht. Verzoeker verwijst in dit verband naar het voorlopig medisch verslag van Dr. Moureaux dat stelt dat gelet op de vastgestelde letsels een medisch-psychologisch onderzoek aangewezen is en verzoeker hiervoor op een wachtlijst wordt geplaatst. Verzoeker stelt dat het definitief medisch verslag, waarop het Commissariaat-generaal niet heeft gewacht alvorens zijn beslissing te nemen een ander licht zou kunnen werpen op het relaas van verzoeker waardoor de bewijslast die op verzoeker rust op een mildere wijze kan geapprecieerd worden door het leveren van een bewijs van reeds geleden vervolging en foltering.

Verzoeker vervolgt dat hem minstens het voordeel van de twijfel dient te worden verleend.

Wat betreft zijn inconsistente verklaringen over zijn reisweg beperkt verzoeker zich tot te stellen dat de vaststelling dat verzoeker met persoonlijke legale documenten zou hebben gereisd een gratuite hypothese is die op niets is gesteund.

De afwezigheid van efficiënte hulp van de politie heeft verzoeker weerhouden verder beroep te doen op hogere autoriteiten, hij vreesde immers verdere mishandeling vanwege S.K..

Met betrekking tot het interne vluchtalternatief betoogt verzoeker dat hij financieel afhankelijk is van zijn familie waardoor hij niet ziet hoe en waar hij zich in India zou kunnen vestigen. Als de homoseksualiteit reeds problematisch was in Mumbai zou dit uiteraard nog problematischer zijn in een kleinere stad of dorp.

Verzoeker stelt ten slotte dat de uitspraak van het hooggerechtshof van Dehli *'de mogelijkheid van invloed te hebben over'* de rest van het land *'iets heel verschillend'* is dan *'een bindende werking'*. Tegen voornoemde uitspraak is overigens beroep aangetekend en de zaak is tot op heden nog steeds hangende voor de *Supreme Court*.

Verzoeker stelt ten slotte dat zo hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus hij minstens subsidiaire bescherming dient te bekomen om redenen die supra uiteen gezet werden.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.3. Op grond van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Daargelaten de vraag naar de geloofwaardigheid van zijn beweerde vervolgingsproblemen, acht de Raad het allerminst aannemelijk dat verzoeker zich niet elders in India zou kunnen vestigen om alzo te ontsnappen aan zijn problemen. Immers, de door verzoeker naar aanleiding van zijn asielaanvraag ingeroepen problemen, met name het feit dat zijn familie en de familie van Fatima - het meisje waarmee verzoeker gedwongen werd te huwen, om alzo de schulden van zijn vader aan haar vader af te lossen - hem fysiek en mentaal mishandelden en ermee dreig(d)en hem te vermoorden (stuk 9, Vragenlijst DVZ 08/02/2012, p. 3 en stuk 5, gehoorverslag CGVS 13/03/2012, p. 6-8 en 13), zijn louter lokaal. De problemen beperken zich, blijkens zijn verklaringen, immers tot een bepaalde wijk in Mumbai stad waar verzoeker verklaart zijn hele leven tot aan zijn vlucht te hebben gewoond, waar zijn familie nog zou wonen en waar ook de familie van Fatima, die trouwens *"echt bureu"*

zijn, woonachtig is (stuk 5, gehoorverslag CGVS 13/03/2012, p. 2 en 10). Toen verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal met de eventuele mogelijkheid van een intern vluchtalternatief werd geconfronteerd, kwam hij niet verder dan enkel vage, allerminst afdoende verklaringen, waaruit geenszins kan worden afgeleid dat het voor hem onmogelijk zou zijn om zich elders in India te vestigen om alzo aan zijn verklaarde problemen te ontkomen. Gevraagd waarom hij zijn ouderlijke woning niet had verlaten om ergens anders in de miljoenenstad Mumbai te gaan wonen, stelde hij: *"Ik heb het geld niet, ik was mentaal en fysiek zo misbruikt en ik voelde me niet veilig want iedereen wou me doden en ik ben gay ik kan geen open relatie hebben, iemand op straat kussen, religie, politiek, maatschappij zal komen ze zullen daar misbruik van maken, ik weet hoe de gay mensen worden misbruikt"* (Ibid., p. 10). Op de vraag waarom hij niet elders in India ging wonen, in een andere staat, stad,...volgde een gelijkaardige, evenmin afdoende uitleg die als volgt luidde: *"Het is onmogelijk, ik heb geen geld, ik zei het u al, ik ben gay, ik heb geen recht op open relatie, ik was zo zwak en bang dat ik nergens in India kon wonen voor veel redenen"* (Ibid., p. 10). Gevraagd wat hij hiermee bedoelde, antwoordde hij het volgende: *"Leven in gevaar, ik was fysiek en mentaal misbruikt, ik heb geen geld, ik ben gay dat is het"* (Ibid.). Verzoekers argument dat hij geen geld had en zowel fysiek als mentaal erg uitgeput was overtuigt geenszins aangezien hij wel in staat bleek have en goed in zijn land van herkomst te verlaten, om na een verre en dure reis uiteindelijk begin februari 2012 in België asiel aan te vragen. Zijn argumentatie dat in India, om het even waar, homo's misbruikt worden en personen van zijn geaardheid geen recht hebben op open relaties, is evenmin overtuigend. Verzoeker brengt immers geen informatie aan die dergelijke beweerde praktijken in India aantoon. Integendeel, uit het *"India- country of origin information (coi) report"* van het *"UK Border Agency"* dat hij thans aanbrengt, als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegd, alsook uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en welke volledig overeenstemt met de bevindingen opgenomen in het door verzoeker aangebrachte rapport (AD, stuk 13, Landeninformatie), blijkt dat in India de situatie voor homoseksuelen, en voor de LGBT-gemeenschap (Lesbian, gay, bisexual and transgender persons) in het algemeen, de laatste jaren erg gunstig geëvolueerd is. Homoseksualiteit is sinds een uitspraak van het Hooggerechtshof van Delhi van 2 juli 2009 niet langer vervolgbaar. Veroordelingen onder de betreffende sectie 377 van de Indische strafwet waren voordien al uiterst zeldzaam, en betroffen geen gevallen van homoseksualiteit, doch wel van kindermisbruik en verkrachting. Het feit dat, zoals verzoeker opmerkt en zoals blijkt uit de informatie, verschillende groeperingen meteen beroep aantekenden bij het Supreme Court tegen de beslissing om homoseksualiteit te decriminaliseren, doet geen enkele afbreuk aan de (voorlopige) uitspraak van het Hooggerechtshof. De Indische overheid liet meteen duidelijk blijken de uitspraak van het Hooggerechtshof van Delhi te aanvaarden. Ze besloot deze niet aan te vechten, verkoos aldus niet deel te nemen aan het beroep ingediend bij het Supreme Court, dat zich dient uit te spreken over (de juistheid van) de uitspraak van het Hooggerechtshof, en besliste de uitspraak van het Hooggerechtshof ondertussen niet op te schorten. Ofschoon homoseksualiteit in grote delen van India een taboe blijft en vele homo's en lesbiennes hun geaardheid voor hun vrienden en kennissen verborgen houden, is er, zo blijkt uit de informatie, het laatste decennium stilaan meer respect voor hen gekomen en worden zij beter aanvaard, vooral in de grote steden. Zo vonden er de voorbije twee jaar grote homoparades plaats in New Delhi en andere grote steden zoals Mumbai en Kolkata. Ook het Supreme Court bevestigde de gewijzigde opvatting ten aanzien van en behandeling van personen met een andere seksuele geaardheid, door er recent tijdens haar hoorzitting van 16 februari 2012 op te wijzen dat homoseksualiteit gezien moet worden in de context van een veranderende maatschappij waarin zaken die vroeger als onaanvaardbaar werden beschouwd doorheen de tijd aanvaardbaar zijn geworden. Gelet op de enorme geografische uitgestrektheid van India dat meer dan 1 miljard inwoners telt en verschillende grote steden met miljoenen inwoners, zoals Delhi of verzoekers geboortestad Mumbai, waar een duidelijke positieve, gunstige evolutie merkbaar is met betrekking tot de sociale en maatschappelijke visie op homoseksualiteit, acht de Raad het allerminst aannemelijk dat verzoeker zich niet elders in zijn land van herkomst kan vestigen om aan zijn verklaarde problemen te ontkomen. Verzoeker toont geenszins het tegendeel aan. Integendeel, uit zijn verklaringen blijkt duidelijk dat zijn ingeroepen problemen louter lokaal zijn en deze, noch andere zaken, zoals zijn beweerde homofiele geaardheid, verhinderen hem geenszins zich probleemloos elders in India te vestigen. De aanwezigheid van een intern vluchtalternatief volstaat om verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermings-status op grond van artikel 48/4, §2, a) en b) te weigeren.

2.4. De (eerder) door verzoeker neergelegde documenten, met name zijn rijbewijs, een reclamefolder voor homoseksuele gelegenheden in Brussel, een uitgeprinte kalender van homoseksuele bijeenkomsten in onze hoofdstad voor de maanden februari tot maart 2012, een psychologisch attest, een medisch attest, een kopie van een medisch attest, kopieën van enkele medische voorschriften, een aanvraag voor een medische expertise, en een kopie van een schrijven van dokter M. van 5 mei 2012, doen geen afbreuk aan hetgeen vooraf gaat.

2.5. De Raad wijst er ten overvloede op dat verzoeker voor een beoordeling van zijn medische problemen in het licht van de bepalingen inzake de subsidiaire bescherming een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter van de vreemdelingenwet kan indienen bij de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

2.6. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER